

rettere, end at den høitærede Minister igjen var inde paa første Behandling af denne Sag, Noget, jeg ikke beklager mig over, idet hans Bemærkninger tildels vare Svar til mig; men da jeg frygter for at komme i Strid med Forretningsordenen, tør jeg ikke indlade mig paa at svare den ærede Minister, og jeg vil altsaa holde mig til, hvad jeg oprindeligt bad om Ordet for, nemlig at foreslaa et andet Tal for det Udvalg, der skal nedsettes; thi det er dette, som forekommer mig at være det Æneste, der kan være at tale om nu, foruden selve det Spørgsmaal, hvorvidt man vil gaa ind paa at standse denne Sag eller ikke. Det er ganske vist et Forslag, som er kommet frem i det sidste Dieblit, saa at man ikke har havt Leilighed til at overveie, om det er rigtigt eller ikke, men i alt Fald har jeg overveiet saa meget, at den ærede Minister under de mange Dages Forhandling idelig og idelig har bebrejdet os, at vi ikke sagde, hvad vi vilde, at vi ikke formede det i et bestemt Forslag og lagde det frem paa en saadan Maade, at han kunde komme til Kundskab om, hvad vi vilde, og jeg tilstaar derfor, at det har overrasket mig i ikke ringe Grad at se den ærede Minister træde op med en vis Hestighed mod Forslaget; thi det kan dog ikke være Andet, end at man vil imødekomme den ærede Minister derved, at man ved at standse den første Behandling af Sagen og overgive den til et Udvalg vil gjennem Udvalget sætte Ministeren i Stand til at se, hvad man vil, og derefter tage sin Beslutning. Hvorledes den ærede Minister kan møde dette Forslag med Uvillie, er mig ubegribeligt, thi naar det er Alvor, at han vil se, hvad vi ville, forekommer det mig, at det er et saa imødekommende Forslag fra vor Side, som det vel kan være, og det har overrasket mig i forfærdelig Grad (Afbyrdelse fra Tilhørerpladsen). Jeg siger . . . . .

Formanden: Det ærede Medlem bedes at standse sit Foredrag. — Jeg maa anmode de Tilhørere, som frivilligt indfinde sig her, at iagttage den Regel, der gjælder paa det Sted, hvor de indfinde sig, og det er den, at der fra Tilhørerpladsen skal være Tausshed.

Rjær: Jeg vilde have sagt, at i de Forhandlinger, vi førte igaar, røbede den ærede Minister især hen imod Slutningen megen Tendents til Imødekommen. Dette har jeg sagt allerede tidligere idag, og jeg paastjønner det, og jeg skal fremdeles paastjønne det, naar det kommer frem, og det maa maasse være mig tilladt i Forbigaaende at sige, at jeg har taget Ministerens Svar under Overveielse, og for saa vidt Sagen ikke var paa det Standpunkt, hvorpaa den nu er, vilde jeg i Henshold til hans Svar, som jeg vel ikke just betragter som imødekommende, men som dog et heller indeholdt nogen fuldstændig Afvisning af det, jeg hentydede til, sige, at jeg vilde

stemme for Overgangen til anden Behandling. Men Sagen er nu som sagt paa et andet Stadium, og paa et Stadium, som jeg ikke kan Andet end billige, thi naar Sagen standses saaledes som foreslaaet, kan Ministerens Driste ikke fyldest, og jeg skal derfor paa det Barmeste anbefale Forslaget med Tilføiende, at Udvalget formentlig bør bestaa af 15 Medlemmer. Jeg haaber at Ingen vil tage mig det ilde op, at jeg stiller Forslag herom, saa meget mindre som Forslagsstilleren lod en Antydning falde om, at Tallet var ham ikke saa meget om at gjøre, men da det er en overordentlig vigtig Sag, og der i Sager af denne Betskaffenhed i Reglen nedsettes Udvalg paa 15 Medlemmer, og da der er saa forskjellige Meninger om denne Sag, saa haaber jeg at finde et velvilligt Øre for et saadant Forslag. Jeg stiller altsaa det bestemte Forslag, at Udvalget kommer til at bestaa af 15 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger altsaa nu 2 Forslag, nemlig et om Nedsættelsen af et Udvalg paa 11 Medlemmer og et andet om Nedsættelsen af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Frederiksen: Det var naturligvis med Tilfredsstillelse, at jeg hørte det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), idet jeg deraf saae, hvorledes den bedste Stemning kunde jeg næsten sige, der havde vist sig overfor Ministerens Forslag, nu havde forandret sig til Glæde over den store Imødekommen, der vises fra Ministerbanken. Men uaiget det saaledes var med Tilfredsstillelse, at jeg saae det Omslag, det ærede Medlems Forslag syntes at antyde, kan jeg dog ganske vist for mit Vedkommende ikke Andet end stemme mod det Forslag, han har stillet. Det ærede Medlem, der nys talte, (Rjær) mente, at et saadant Udvalg, naar det blev nedsat, maatte være vel stiftet til at se at komme overens med den ærede Minister, til at nærne de forskjellige Meninger til hverandre, til at faae Noget ud, som kunde føres frem. Jeg kan ikke se Andet, end at et saadant Udvalg er vel stiftet ganske til det Modsatte. Vil man have en Dom eller en almindelig Udtalelse, der slaar Sagen ihjel paa en anden Maade, ogsaa en meget summarisk Maade, men ganske vist maasse en lidt mindre summarisk Maade end den, der synes at gaa mindre let, at negte Overgangen til 2den Behandling, saa kan jeg forstaa, at et saadant Skridt kan være hensigtsmæssigt, men vil man virkelig gaa ind paa bestemte positive Forslag, saa kan jeg ikke fatte, at et saadant Udvalg skulde kunne være stiftet til at hjælpe dertil. Efter den Forsjæl, der er mellem 1ste og 2den Behandling, vil man, selv om et saadant Udvalg forhandler i syv Maanedes, dog ikke kunne komme til Afstemning over de enkelte Spørgsmaal her i Salen; man har ikke Ret til at tage Andet end Sagen i dens Helhed for, man kan slet ikke ved den